

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/152/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7019200690
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Tkáč
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7019200690.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tkáča a členov senátu JUDr. Tatiány Sabadošovej a JUDr. Mareka Kotoru, v právnej veci žalobcu: Š. W., bytom U.. K. XX, XXX XX X. A. Q., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Košice so sídlom Murgašova 3, 040 41 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaKE 19164/2019, ČRZ: 102945/2019 zo dňa 08.07.2019, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Centrum právnej pomoci, Kancelária Košice č. KaKE 19164/2019 ČRZ: 102945/2019 zo dňa 08.07.2019 a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Účastníkom konania právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou napadnutým rozhodnutím označeným v záhlaví tohto rozsudku žalovaný podľa ustanovenia § 10 ods.5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte aj: „zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi“) nepriznal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci náhrady škody na zdraví.

2. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že žiadateľ - žalobca požiadal dňa 23.05.2019 žalovaného o poskytnutie právnej pomoci vo veci sporu, ktorý má s policajtom, ktorý ho zranil a spôsobil mu na chrbte zranenie, pričom odkázal na žalobu podanú v predmetnej veci. Skonštatoval, že vo veci právneho sporu, s ktorým sa obrátil žiadateľ na centrum, je daná pôsobnosť centra, keďže sa jedná o občianskoprávnu vec (§ 3 ods.1 zák. č. 327/2005 Z.z.). Mal za to, že z tohto dôvodu nebolo potrebné zaujať stanovisko k tomu, či žiadateľ spĺňa podmienku stavu materiálnej núdze, že v tejto veci neboli splnené dve z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc a to podmienky vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu a hodnoty sporu.

3. Pokiaľ ide o splnenie podmienky vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu (§ 8 zák. č. 327/2005 Z.z.) tak žalovaný uviedol, že žiadateľ (žalobca) v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci uviedol, že žiada o poskytnutie právnej pomoci vo veci sporu, ktorý má s policajtom, ktorý ho zranil a spôsobil mu na chrbte zranenie. K svojej žiadosti na preukázanie skutkového stavu žalobca doložil kópiu svojho návrhu na začatie konania pred súdom označeného ako „Žaloba“, ktorý bol dňa 18.10.2018 opatrený pečiatkou Okresného súdu Spišská Nová Ves a bola mu pridelená spisová značka 14C/31/2018. V predmetnej žalobe žiadateľ uviedol, že týmto podaním podáva žalobu na U. S. za to, že mu dňa 27.01.2017 o 08:30 hod. spôsobil zranenie pri zatýkaní za dopravnú značku, keď sa nedohodli na pokute 20 eur. Ďalej v

návrhu tvrdil, že mu menovaný spôsobil na chrbte zdureninu cystu, a to vykrúcaním rúk za chrbát a použitím hrubej sily. Po príchode z psychiatrie v ten istý deň spozoroval na chrbte červenú ranu. Dňa 03.09.2018 žalobcovi vyoperovali nádor - cystu na chrbte. Ďalej žalobca doložil ftk. lekárskeho správ zo dňa 03.09.2018, 08.09.2018, 30.03.2017, 30.08.2018, 15.05.2019, 19.09.2018 a 03.04.2019, z ktorých vyplýva, že mu bol diagnostikovaný nezhubný nádor spojivového a iného mäkkého tkaniva, bližšie neurčený, ešte predtým v roku 2017 trichilémová cysta a iná androgénna alopecia. Žalobca ďalej žalobca doložil kópiu trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 3T/93/2017-165, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania trestného činu útoku na verejného činiteľa za to, že dňa 28.01.2017 v Spišskej Novej Vsi potom, ako ho hliadka Mestskej polície v zložení W.. U. S. a P. S.O. ako vodiča motorového vozidla zastavila pre podozrenie zo spáchania dopravného priestupku odmietol preukázať svoju totožnosť, pokúšal sa z miesta činu odísť, na čo mu W.. U. S. zabránil v odchode tým, že sa postavil medzi dvere jeho vozidla, následne na čo žalobca udrhel W.. U. S. oboma rukami do hrudníka, v dôsledku čoho spadol jeho mobilný telefón, žalobca mu odhodil mobilný telefón a vyhrážal sa zabitím, preto museli voči nemu príslušníci mestskej polície použiť donucovacie prostriedky. Žalobca taktiež doložil kópiu rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 3T/93/2017-233, ktorým bol uznaný vinným vo vyššie uvedenej trestnej veci a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 20 mesiacov, pričom sa mu zároveňulo ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Žalobca bol zároveň zaviazaný nahradiť poškodenému W.. U. S. škodu vo výške 214 eur. Žalobca ďalej Centru ku svojej žiadosti doložil kópiu odpovede Ministerstva spravodlivosti SR na podanie žalobcu, ktorým sa domáhal podania dovolania proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/93/2017 zo dňa 11.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/74/2018 zo dňa 15.11.2018, ktorým bolo jeho odvolanie v trestnej veci zamietnuté ako nedôvodné. Podanie žalobcu vo veci podnetu na podanie dovolania bolo Ministerstvom spravodlivosti SR odložené. Ďalej žalobca doložil:

- kópiu uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 14C/31/2018-11 zo dňa 12.03.2019, ktorým súd uložil žalobcovi opraviť, resp. doplniť jeho neúplné podanie doručené Okresnému súdu Spišská Nová Ves dňa 18.10.2018:
- kópiu uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 14C/31/2018-16 v právnej veci neúplného podania žalobcu, ktorým bolo jeho podanie zo dňa 18.10.2018 odmietnuté z dôvodu, že na výzvu súdu, ktorú si prevzal dňa 18.03.2019 nedoplnil, resp. neopravil svoje podanie,
- kópiu lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 29.05.2019 vystaveného P. X. O., sekundárnym lekárom NsP Spišská Nová Ves, podľa ktorého sa žalobca začal liečiť 03.09.2018 do 15.05.2019 v súvislosti s cystou na chrbte a jej odstránením s následkom koloidnej jazvy na chrbte po odstránení cysty veľkosti 3x2 cm. Bolestné bolo ohodnotené počtom bodov 10. Sťaženie spoločenského uplatnenia z rovnakých dôvodov s počtom bodov tiež 10.

4. Citujúc ustanovenia §§ 420, 444, 449 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení a ustanovení §§ 1 a § 5 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení niektorých zákonov žalovaný uviedol žalovaný, že zodpovednosť za škodu vzniká pri splnení týchto podmienok: protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym úkonom (škoda je následkom protiprávneho úkonu), žalovaný nepreukázal, že škodu nezavinil. Z tvrdení žalobcu a ním doložených listinných dôkazov mal žalovaný za to, že žalobca sa mienil domáhať náhrady škody na zdraví, ktorá mu mala byť spôsobená v dôsledku zásahu a použitia donucovacích prostriedkov mestským policajtom W.. U. S. dňa 27.01.2017, keď mu vykrútil ruky za chrbtom. V ďalšom období bol žalobcovi diagnostikovaný nezhubný nádor - cysta na chrbte a dňa 18.09.2018 podstúpil operáciu, ktorou mu cystu vyoperovali. Z dokladov predložených žalobcom v konaní pred žalovaným vyplynulo, že žalobca bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a) a podľa § 324 ods.1 písm.a) Trestného zákona. Z listinných dôkazov doložených samotným žalobcom žalovaný zistil, že žalobca sa dopustil útoku na verejného činiteľa - menovaného mestského policajta, ktorý z dôvodu potreby odvrátenia jeho útoku musel použiť donucovacie prostriedky. Žiadateľ spôsobil pri útoku na mestského policajta aj vecnú škodu, ktorú bol zaviazaný nahradiť v odsudzujúcom rozsudku. Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/93/2017 zo dňa 11.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/74/2018 zo dňa 15.11.2018 v trestnej veci voči žalobcovi nadobudli právoplatnosť a sú preto záväzné. Z ďalších listinných dôkazov doložených žalobcom, t.j. lekárskeho správ, vyplýva, že žalobcovi bol na chrbte diagnostikovaný nezhubný nádor spojivového a iného mäkkého tkaniva, bližšie neurčený a v roku 2017 trichilémová cysta a iná androgénna alopecia.

5. Žalovaný skonštatoval, že žiadateľ - žalobca centru nepredložil a ani neoznačil žiaden dôkaz, ktorým by bolo možné preukázať splnenie podmienok zodpovednosti za škodu a to protiprávnemu úkonu zodpovedného subjektu - teda, že použitie donucovacích prostriedkov proti žiadateľovi bolo neprimerané, ani v príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním zodpovedného subjektu - teda, že jeho zdravotné problémy v súvislosti s cystou, resp. nezhubným nádorom kože na chrbte boli spôsobené W. U. S., pričom táto skutočnosť nevyplýva ani z lekárskeho posudku a lekárskeho správ doložených žiadateľom. Poukázal v tejto súvislosti na ust. čl. 8 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého majú strany sporu povinnosť nielen označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci ale aj podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Ďalej poukázal aj na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/48/2015 zo dňa 27.03.2014 (obdobne tiež rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/249/2015, 3Sžo/42/2014), sp. zn. 8Sžo/249/2015 zo dňa 23.06.2016, sp. zn. 6Sžo/36/2011 zo dňa 22.08.2012. Pre úplnosť žalovaný poznamenal, že v napadnutom rozhodnutí, že v prípadoch, kedy osoba odvracia útok na svoju osobu, je prípustné použitie fyzickej sily za účelom odvrátenia tohto útoku a z tohto dôvodu sa jedná o okolnosť vylučujúcu protiprávnosť a o tzv. nutnú obranu. Žalobca bol právoplatným rozhodnutím súdu v trestnej veci odsúdený za útok na verejného činiteľa, pri ktorom bolo nevyhnutné použiť voči žalobcovi donucovacie prostriedky. Pre žalovaného je právoplatný odsudzujúci rozsudok voči žalobcovi záväzný a nie je oprávnený spochybňovať ho.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný dospel k záveru, že žalobca neoznačil ani nedoložil dôkazy na podporu jeho tvrdení. V zmysle Civilného sporového poriadku majú strany sporu povinnosť nielen označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci ale aj podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Taktiež podľa ustanovenia § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. pri posudzovaní bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu. V súlade s citovanou judikatúrou Najvyššieho súdu SR žalovaný prijal záver, že sa v predmetnej veci žalobcu jedná o situáciu dôkaznej núdze, s ktorou je spojené vysoké riziko bezúspešnosti prípadne vedeného súdneho sporu založeného iba na tvrdeniach žalobcu. Vzhľadom na uvedené žalovaný uzavrel, že v predmetnej právnej veci ide o zrejmu bezúspešnosť sporu v zmysle ustanovenia § 8 zákona č. 327/2005 Z.z., ktorá je jednou z podmienok na poskytnutie právnej pomoci.

7. Pokiaľ ide o splnenie ďalšej podmienky na priznanie nároku žiadateľovi na poskytnutie právnej pomoci a to je hodnota sporu tak žalovaný uzavrel, že žiadateľ nespĺňa ani túto podmienku, pretože splnenie tejto podmienky je rovnako nevyhnutným predpokladom na poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákonných ustanovení. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc má za následok negatívne rozhodnutie o poskytnutí právnej pomoci. Uviedol, že v prípade tejto právnej veci predstavuje hodnota sporu sumu 405,20 eur a neprevyšuje teda hodnotu minimálnej mzdy, ktorá nariadením vlády č. 280/2016 Z.z. bola v tom čase stanovená na 520,-- eur. Žalovaný pri stanovení hodnoty sporu vychádzal z toho, že v právnej veci žiadateľa predstavuje hodnotu sporu výška náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa bodového ohodnotenia v lekárskom posudku. Citujúc ustanovenie § 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 237/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov poukázal na to, že v roku 2019 je na určenie sumy náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia platná hodnota bodu rovnajúca sa sume 20,26 eur. Lekárskym posudkom predloženým žiadateľom bol stanovený počet bodov za bolesť na 10 a počet bodov za sťaženie spoločenského uplatnenia na 10. Výška náhrady za bolesť predstavuje sumu 202,60 eur a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje sumu 202,60 eur, t.j. spolu 405,20 eur.

8. Žalovaný v rozhodnutí uzavrel, že má za preukázané, že na základe údajov uvedených žiadateľom v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a priložených listinných dôkazov, že žiadateľ nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci v zmysle citovaných zákonných ustanovení a rozhodol tak, že žiadateľovi nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci. Rozhodnutie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 18.07.2019.

9. Žalobca včas podal žalobu zo dňa 22.07.2019 označenou ako „Vec: Odvolanie“ podanou na poštovú prepravu dňa 27.09.2019 a doručenou súdu dňa 09.09.2019. Uviedol, že je v hmotnej núdzi a má

len životné minimum, jeho príjem nepresahuje sumu 120,-- eur a nepresahuje 1,4-násobok životného minima. Ďalej uviedol, že dňa 18.10.2018 podal na Okresnom súde Spišská Nová Ves žalobu na mestského policajta U. S. z dôvodu, že ho zranil, poškodil mu zdravie a mal z toho následky na zdraví a 6 mesiacov chodil po doktoroch, aby sa z toho dostal a stále nič. Odvtedy prešli dva roky a policajta nikto netrestá. Náhradu za spôsobenú bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa bodového obohatenia lekárskeho posudkom si bude vymáhať, ak sa nedovolá pravdy na Slovensku až na Európskom súde pre ľudské práva so sídlom v Štrasburgu. Namietal, že ak by bol majetný, tak by mu právnu pomoc priznali. Z obsahu podanej žaloby podľa názoru súdu možno zistiť, že žalobca sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného a žiada rozhodnutie žalovaného zrušiť. Neuviedol, že žiada vo veci nariadiť pojednávanie.

10. K žalobe žalobcu sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 16.12.2019 doručeným súdu dňa 27.12.2019, v ktorom súhlasil s tým, aby vo veci bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania a navrhol aby súd žalobu zamietol zo skutkových aj právnych dôvodov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Citujúc ustanovenia §§ 8, 6a ods.1 v spojení s § 6 ods.1 písm.c), ods.2 zákona č. 327/200 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, §§ 420, 144, 449 Občianskeho zákonníka, §§ 1, 5 ods.1, 2, 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení niektorých zákonov žalovaný popísal zistený skutkový stav zhodne ako v napadnutom rozhodnutí. Poukázal na skutočnosť, že na základe žalobcom predložených písomností a dokumentov, ktoré sú súčasťou spisu žalovaného č. KaKE 19164/2019, a ktoré boli podkladmi na vydanie napádaného rozhodnutia, bolo preukázané, že žalobca nespĺňa zákonom stanovenú podmienku - že sa nejedná o zrejmú bezúspešnosť sporu v zmysle ustanovenia § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. Uviedol, že žalobca k svojej žiadosti na preukázanie skutkového stavu doložil kópiu svojho návrhu na začatie konania pred súdom označeného ako „Žaloba“, ktorý bol dňa 18.10.2018 opatrený pečiatkou Okresného súdu Spišská Nová Ves a bola mu pridelené spisová značka 14C/31/2018. V predmetnej žalobe žiadateľ uviedol, že týmto podaním podáva žalobu na U. S. za to, že mu dňa 27.01.2017 o 08:30 hod. spôsobil zranenie pri zatýkaní za dopravnú značku, keď sa nedohodli na pokute 20 eur. Ďalej v návrhu tvrdil, že mu menovaný spôsobil na chrbte zdureninu cystu, a to vykrúcaním rúk za chrbát a použitím hrubej sily. Po príchode z psychiatrie v ten istý deň spozoroval na chrbte červenú ranu. Dňa 03.09.2018 žalobcovi vyoperovali nádor - cystu na chrbte. Ďalej žalobca doložil ftk. lekárskeho správ zo dňa 03.09.2018, 8.09.2018, 30.03.2017, 30.08.2018, 15.05.2019, 19.09.2018 a 03.04.2019, z ktorých vyplýva, že mu bol diagnostikovaný nezhubný nádor spojivového a iného mäkkého tkaniva, bližšie neurčený, ešte predtým v roku 2017 trichilémová cysta a iná androgénna alopecia. Žalobca ďalej žalobca doložil kópiu trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 3T/93/2017-165, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania trestného činu útoku na verejného činiteľa za to, že dňa 28.01.2017 v Spišskej Novej Vsi po tom, ako ho hliadka Mestskej polície v zložení W.. U. S. a P. S. ako vodiča motorového vozidla zastavila pre podozrenie zo spáchania dopravného priestupku, odmietol preukázať svoju totožnosť, pokúšal sa z miesta činu odísť, na čo mu W.. U. S. zabránil v odchode tým, že sa postavil medzi dvere jeho vozidla, následne na čo žalobca udrel W.. U. S. oboma rukami do hrudníka, v dôsledku čoho spadol jeho mobilný telefón, žalobca mu odhodil mobilný telefón a vyhrážal sa zabitím, preto museli voči nemu príslušníci mestskej polície použiť donucovacie prostriedky. Žalobca taktiež doložil kópiu rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 3T/93/2017-233, ktorým bol uznaný vinným vo vyššie uvedenej trestnej veci a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 20 mesiacov, pričom sa mu zároveň uložilo ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Žalobca bol zároveň zaviazaný nahradiť poškodenému W.. U. S. škodu vo výške 214 eur. Žalobca ďalej Centru ku svojej žiadosti doložil kópiu odpovede Ministerstva spravodlivosti SR na podanie žalobcu, ktorým sa domáhal podania dovolania proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/93/2017 zo dňa 11.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/74/20 1 8 zo dňa 15.11.2018, ktorým bolo jeho odvolanie v trestnej veci zamietnuté ako nedôvodné. Podanie žalobcu vo veci podnetu na podanie dovolania bolo Ministerstvom spravodlivosti SR odložené. Ďalej žalobca doložil:

- kópiu uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 14C/31/2018-11 zo dňa 12.03.2019, ktorým súd uložil žalobcovi opraviť, resp. doplniť jeho neúplné podanie doručené Okresnému súdu Spišská Nová Ves dňa 18.10.2018:

- kópiu uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 14C/31/2018-16 v právnej veci neúplného podania žalobcu, ktorým bolo jeho podanie zo dňa 18.10.2018 odmietnuté z dôvodu, že na výzvu súdu, ktorú si prevzal dňa 18.03.2019, nedoplnil, resp. neopravil svoje podanie,

- kópiu lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 29.05.2019 vystaveného P. X. O., sekundárnym lekárom NsP Spišská Nová Ves, podľa ktorého sa žalobca začal liečiť 03.09.2018 do 15.05.2019 v súvislosti s cystou na chrbte a jej odstránením s následkom koloidnej jazvy na chrbte po odstránení cysty veľkosti 3x2 cm. Bolesť bolo ohodnotená počtom bodov 10. Sťaženie spoločenského uplatnenia z rovnakých dôvodov s počtom bodov tiež 10.

11. Žalovaný citujúc ustanovenia §§ 420, 444, 449 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení a ustanovenia §§ 1 a § 5 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení niektorých zákonov uviedol, že zodpovednosť za škodu vzniká pri splnení týchto podmienok: protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym úkonom (škoda je následkom protiprávneho úkonu), žalovaný nepreukázal, že škodu nezavinil. Z tvrdení žalobcu a ním doložených listinných dôkazov mal žalovaný za to, že žalobca sa mienil domáhať náhrady škody na zdraví, ktorá mu mala byť spôsobená v dôsledku zásahu a použitia donucovacích prostriedkov mestským policajtom W.. U. S. dňa 27.01.2017, keď mu vykrútil ruky za chrbtom. V ďalšom období bol žalobcovi diagnostikovaný nezhubný nádor - cysta na chrbte a dňa 18.09.2018, podstúpil operáciu, ktorou mu cystu vyoperovali. Z dokladov predložených žalobcom v konaní pred žalovaným vyplynulo, že žalobca bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a) a podľa § 324 ods.1 písm.a) Trestného zákona. Z listinných dôkazov doložených samotným žalobcom žalovaný zistil, že žalobca sa dopustil útoku na verejného činiteľa - menovaného mestského policajta, ktorý z dôvodu potreby odvrátenia jeho útoku musel použiť donucovacie prostriedky. Žiadateľ spôsobil pri útoku na mestského policajta aj vecnú škodu, ktorú bol zaviazaný nahradiť v odsudzujúcom rozsudku. Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/93/2017 zo dňa 11.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/74/2018 zo dňa 15.11.2018 v trestnej veci voči žalobcovi nadobudli právoplatnosť a sú preto záväzné. Z ďalších listinných dôkazov doložených žalobcom, t.j. lekárskeho správ vyplýva, že žalobcovi bol na chrbte diagnostikovaný nezhubný nádor spojivového a iného mäkkého tkaniva, bližšie neurčený a v roku 2017 trichilémová cysta a iná androgénna alopecia. Poukázal na to, že žalobca mu nepredložil a ani neoznačil žiaden dôkaz, ktorým by bolo možné preukázať splnenie podmienok zodpovednosti za škodu a to protiprávnemu úkonu zodpovedného subjektu - teda, že použitie donucovacích prostriedkov proti žiadateľovi bolo neprimerané, ani v príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním zodpovedného subjektu - teda, že jeho zdravotné problémy v súvislosti s cystou, resp. nezhubným nádorom kože na chrbte boli spôsobené W. U. S., pričom táto skutočnosť nevyplýva ani z lekárskeho posudku a lekárskeho správ doložených žalobcom. Pre úplnosť žalovaný poznamenal, že v napadnutom rozhodnutí, že v prípadoch, kedy osoba odvracia útok na svoju osobu je prípustné použitie fyzickej sily za účelom odvrátenia tohto útoku a z tohto dôvodu sa jedná o okolnosť vylučujúcu protiprávnosť a o tzv. nutnú obranu. Žalobca bol právoplatným rozhodnutím súdu v trestnej veci odsúdený za útok na verejného činiteľa, pri ktorom bolo nevyhnutné použiť voči žalobcovi donucovacie prostriedky. Pre žalovaného je právoplatný odsudzujúci rozsudok voči žalobcovi záväzný a nie je oprávnený spochybňovať ho. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný dospel k záveru, že žalobca neoznačil ani nedoložil dôkazy na podporu jeho tvrdení. V zmysle Civilného sporového poriadku majú strany sporu povinnosť nielen označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci ale aj podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Taktiež podľa ustanovenia § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. pri posudzovaní bezúspešnosti sporu centrum prihladne najmä na to, či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu. V súlade s citovanou judikatúrou Najvyššieho súdu SR žalovaný prijal záver, že sa v predmetnej veci žalobcu jedná o situáciu dôkaznej núdze, s ktorou je spojené vysoké riziko bezúspešnosti prípadne vedeného súdneho sporu založeného iba na tvrdeniach žalobcu. Vzhľadom na uvedené žalovaný skonštatoval, že v predmetnej právnej veci ide o zrejmu bezúspešnosť sporu v zmysle ustanovenia § 8 zákona č. 327/2005 Z.z., ktorá je jednou z podmienok na poskytnutie právnej pomoci.

12. Žalovaný uviedol, že v konaní bolo zistené a preukázané, že žalobca nespĺňa ani ďalšiu z podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc, ktorou je hodnota sporu v zmysle ustanovenia 6a ods.1 v spojení s § 6 ods.1 písm.c) zák. č. 327/2005 Z.z., pričom splnenie tejto podmienky je rovnako nevyhnutným predpokladom na poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákonných ustanovení. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc má za následok negatívne rozhodnutie o poskytnutí právnej pomoci. Uviedol, že v prípade tejto právnej veci predstavuje hodnota sporu sumu 405,20 eur a neprevyšuje teda hodnotu minimálnej mzdy, ktorá nariadením vlády č. 280/2016 Z.z. bola v tom čase stanovená na 520,-- eur. Žalovaný pri stanovení hodnoty sporu vychádzal z

toho, že v právnej veci žiadateľa predstavuje hodnotu sporu výška náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa bodového ohodnotenia v lekárskom posudku. Citujúc ustanovenie § 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 237/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov poukázal na to, že v roku 2019 je na určenie sumy náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia platná hodnota bodu rovnajúca sa sume 20,26 eur. Lekárskym posudkom predloženým žiadateľom bol stanovený počet bodov za bolesť na 10 a počet bodov za sťaženie spoločenského uplatnenia na 10. Výška náhrady za bolesť predstavuje sumu 202,60 eur a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje sumu 202,60 eur, t.j. spolu 405,20 eur.

13. Žalovaný uviedol, že má za to, že žalobca v správnej žalobe neuviedol, v čom konkrétne vidí nesprávnosť, resp. nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a že žalobu odôvodňuje výlučne námietkami voči osobe mestského policajta, ktorý voči nemu vykonal služobný zákrok. Poznamenal k námietke žalobcu, že ak by bol majetný, právna pomoc by mu priznaná bola, že osobám, ktoré sú majetné a nie sú v materiálnej núdzi, nie je možné priznať právnu pomoc z dôvodu nesplnenia podmienky materiálnej núdze. Zdôraznil, že napadnuté rozhodnutie založil na dôvodoch nesplnenia podmienky bezúspešnosti sporu a hodnoty sporu, a teda nie podmienky stavu materiálnej núdze žalobcu. Namietal, že žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privediť zrušenie napadnutého rozhodnutia, a preto zotrúva na odôvodnení napadnutého rozhodnutia v celom jeho rozsahu a z dôvodu hospodárnosti v konaní naň odkázal. Poukázal na to, že zákon č. 327/2005 Z.z. komplexne upravuje poskytovanie právnej pomoci oprávneným osobám a ustanovuje kritériá, podľa ktorých Centrum právnej pomoci (ďalej len „Centrum“) posudzuje oprávnenosť žiadateľov o právnu pomoc, aby sa predišlo jej zneužívaniu neoprávnenými osobám. Významným dôvodom právnej úpravy a prijatia zákona č. 327/2005 Z.z. bola povinnosť transpozície smernice Rady č. 2003/8/ES zo dňa 27. januára 2003 na zlepšenie prístupu k spravodlivosti pri cezhraničných sporoch ustanovením minimálnych spoločných pravidiel týkajúcich sa právnej pomoci pri takýchto sporoch (ďalej len „smernica“), a teda harmonizácie s právom Európskeho spoločenstva a Európskej únie. Uvedená smernica zakotvila minimálny rozsah záväzku členských štátov vo vzťahu k poskytovaniu právnej pomoci v cezhraničných sporoch. Slovenská republika k tejto úprave však pristúpila komplexne a nad rámec smernice zároveň upravila podmienky a systém poskytovania bezplatnej právnej pomoci aj v tzv. tuzemských sporoch. Táto právna úprava v žiadnom prípade nezasahuje do práva zakotveného v čl. 47 ods.2 Ústavy SR. Predmetný článok garantuje právo každého na právnu pomoc v konaní pred súdmi a inými orgánmi za podmienok ustanovených zákonom. Účelom prijatia zák. č. 327/2005 Z.z. bolo zabezpečiť prístup súdu tým žiadateľom v hmotnej núdzi, ktorým evidentne hrozí ujma na ich právach z dôvodu, že nemajú finančné prostriedky na zaplatenie právneho zastúpenia v ich veci. Skúmanie otázky možného reálneho poškodenia ich práv, resp. právom chránených záujmov súvisí s tým, či by mohli byť úspešní (s prihliadnutím na hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy) vo veciach, v ktorých žiadajú o priznanie, resp. o poskytnutie právnej pomoci. Posúdenie tejto otázky patrí do právomoci žalovaného, ktorý musí každú vec posudzovať individuálne, a to s prihliadnutím na osobitosti v jednotlivých prípadoch. Žalovaný ďalej uviedol, že je možné, že jeho záver o bezúspešnosti sporu nemusí byť vždy súladný s následným rozhodnutím príslušného súdu, do právomoci ktorého patrí rozhodovať vo veci samej, avšak má povinnosť zaoberať sa zrejmom bezúspešnosťou sporu a len v prípade, ak konštatuje, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (za predpokladu splnenia ostatných podmienok stanovených v § 6 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z.z.) môže priznať žiadateľovi nárok na právnu pomoc. Vzhľadom na to, že poskytovanie právnej pomoci prostredníctvom Centra a ním určených advokátov je hrazené štátom zo štátneho rozpočtu je nevyhnutné, aby Centrum pri posudzovaní splnenia podmienok nároku na právnu pomoc postupovalo v zmysle zákonných ustanovení, ktoré tieto podmienky upravujú. Prípady, kedy je spor považovaný za zrejme bezúspešný sú v ustanovení § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. uvedené demonštratívne, avšak na tieto prípady je centrum povinné prihliadať vždy. Nepriznaním nároku na poskytnutie právnej pomoci pre zrejmu bezúspešnosť sporu nezakazujú žiadateľovi, aby uplatnil svoj nárok na súde a súčasne požiadať súd o oslobodenie od platenia súdneho poplatku a prípadne zvážiť, či sa neobrátí na Slovenskú advokátsku komoru so zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Nepriznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci Centrom znamená len to, že žiadateľovi v konkrétnom konaní nebude hrazené náklady na právne zastúpenie štátom zo štátneho rozpočtu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov v obdobných prípadoch: rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn.

6Sžo/36/2011, sp. zn. 5Sžo/56/2013, sp. zn. 8Sžo/59/2012, sp. zn. 6Sžo/48/2014 zo dňa 27.03.2014, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24Sp/18/2013 z 30.05.2013. Zároveň poukázal aj na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení II. ÚS 253/2013-24 zo dňa 25.04.2013. Žalovaný zdôraznil, že zákon č. 327/2005 Z.z. neumožňuje na základe svojich ustanovení Centru právnej pomoci priznať nárok na právnu pomoc pri nesplnení čo i len jednej z podmienok a preto považuje správnu žalobu žalobcu za nedôvodnú a napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zákonné.

14. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného, ktoré mu bolo doručené 06.02.2020 vyjadril replikou zo dňa 10.02.2020, v ktorom vyslovil nesúhlas s doterajšími rozhodnutiami žalovaného. Namietal, že jemu ide o jeho zdravie, že má vypracované lekárske posudky a vyčíslenú škodu. Uviedol, že trvá na žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a vzhľadom na jeho príjem 105,-- eur, ktorý je menší ako 520,-- eur má právo na pomoc.

15. Žalovaný sa k podanej replike duplikou nevyjadril napriek tomu, že mu bola doručená spolu s výzvou súdu dňa 03.03.2020.

16. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) bez nariadenia pojednávania za splnenia zákonných podmienok podľa § 107 ods.2, § 182 ods.1 písm.g) a § 105 ods.2 písm.a) SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, oboznámil sa s obsahom podanej žaloby, písomným vyjadrením žalovaného, pripojeným administratívnym spisom žalovaného a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

17. Podľa § 2 ods.1 a 2 zákona SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 6 ods.2 písm.a) SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

19. Podľa § 135 ods.1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

20. Podľa § 177 ods.1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

21. Podľa § 178 ods.1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

22. Podľa § 3 ods.1 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci:

a) v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaniach o oddelení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“),

b) v cezhraničných sporoch v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach a v rodinnoprávných veciach,

c) v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení a v týchto veciach aj v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky,

d) oznamovateľovi protispoločenskej činnosti v konaniach súvisiacich s podaním oznámenia okrem trestného konania a konania o správnom delikte, a

e) osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu v konaniach súvisiacich s podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

23. Podľa § 4 ods.1 písm.a) zákona č. 327/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytovanie právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti

s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie, spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

24. Podľa § 4 ods.1 písm.i) zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, na účely tohto zákona je materiálnou núdzou stav, keď fyzická osoba je poberateľom dávky a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi, alebo stav, keď príjem fyzickej osoby nepresahuje 1,6-násobok sumy životného minima a táto fyzická osoba si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojím majetkom.

25. Podľa § 4 ods.2 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, do príjmu fyzickej osoby, ktorá žiada o poskytnutie právnej pomoci (ďalej len "žadateľ"), sa započítavajú príjmy obdobne ako pri výpočte príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima; 2a) to neplatí, ak sú spoločne posudzované fyzické osoby účastníkmi sporu v súdnom konaní s protichodným postavením.

26. Podľa § 6 ods.1 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak:

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

27. Podľa § 6 ods.2 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa odseku 1 písm.a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci.

28. Podľa § 6a zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom 2) a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20 % trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; splnenie podmienok podľa § 6 ods.1 písm.b) a c) tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods.2 sa použije primerane.

29. Podľa § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu Centrum prihladne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiňalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

30. Podstatnou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená dovolala súdu ako nezávislého orgánu. Zákonodarca v právnej úprave správneho súdnictva predpokladá súdny prieskum každého takého objektívne poznateľného výstupu z konania správneho orgánu smerujúceho voči občanovi, ako aj právnickej osobe, bez ohľadu na jeho označenie, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté.

31. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že žalobca žiadosťou zo dňa 11.04.2019 doručenou žalovanému 23.05.2019 požiadal žalovaného o poskytnutie právnej pomoci podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v právnej veci náhrady škody na zdraví. Žalobca k svojej žiadosti na preukázanie skutkového stavu doložil kópiu svojho návrhu na začatie konania pred súdom označeného ako „Žaloba“, ktorý bol dňa 18.10.2018 opatrený pečiatkou Okresného súdu Spišská Nová Ves a bola mu pridelená spisová značka 14C/31/2018. V predmetnej žalobe žiadateľ uviedol, že týmto podaním podáva žalobu na U. S. za to, že mu dňa 27.01.2017 o 08:30 hod. spôsobil zranenie pri zatýkaní za dopravnú značku, keď sa nedohodli na pokute 20 eur. Z predloženej kópie uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 14C/31/2018-11 zo dňa 12.03.2019 vyplýva, že

súd uložil žalobcovi opraviť, resp. doplniť jeho neúplné podanie doručené Okresnému súdu Spišská Nová Ves dňa 18.10.2018. Z kópie uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 14C/31/2018-16 v právnej veci neúplného podania žalobcu vyplýva, že ktorým bolo jeho podanie zo dňa 18.10.2018 odmietnuté z dôvodu, že na výzvu súdu, ktorú si prevzal dňa 18.03.2019 nedoplnil, resp. neopravil svoje podanie. Žalobca predložil žalovanému zároveň kópiu lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 29.05.2019 vystaveného P. X. O., sekundárnym lekárom NsP Spišská Nová Ves, podľa ktorého sa žalobca začal liečiť 03.09.2018 do 15.05.2019 v súvislosti s cystou na chrbte a jej odstránením s následkom koloidnej jazvy na chrbte po odstránení cysty veľkosti 3x2 cm. Bolestné bolo ohodnotené počtom bodov 10. Sťaženie spoločenského uplatnenia z rovnakých dôvodov s počtom bodov tiež 10. Okrem toho predložil žalobca žalovanému za účelom posúdenia jeho žiadosti:

- kópiu trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 3T/93/2017-165, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania trestného činu útoku na verejného činiteľa za to, že dňa 28.01.2017 v Spišskej Novej Vsi po tom, ako ho hliadka Mestskej polície v zložení W.. U. S. a P. S. ako vodiča motorového vozidla zastavila pre podozrenie zo spáchania dopravného priestupku odmietol preukázať svoju totožnosť, pokúšal sa z miesta činu odísť, na čo mu W.. U. S. zabránil v odchode tým, že sa postavil medzi dvere jeho vozidla, následne na čo žalobca udrel W.. U. S. oboma rukami do hrudníka, v dôsledku čoho spadol jeho mobilný telefón, žalobca mu odhodil mobilný telefón a vyhrážal sa zabitím, preto museli voči nemu príslušníci mestskej polície použiť donucovacie prostriedky,

- kópiu rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 3T/93/2017-233, ktorým bol uznaný vinným vo vyššie uvedenej trestnej veci a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 20 mesiacov, pričom sa mu zároveň uložilo ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Žalobca bol zároveň zaviazaný nahradiť poškodenému W.. U. S. škodu vo výške 214 eur,

- kópiu odpovede Ministerstva spravodlivosti SR na podanie žalobcu, ktorým sa domáhal podania dovolania proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/93/2017 zo dňa 11.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/74/20-18 zo dňa 15.11.2018, ktorým bolo jeho odvolanie v trestnej veci zamietnuté ako nedôvodné. Podanie žalobcu vo veci podnetu na podanie dovolania bolo Ministerstvom spravodlivosti SR odložené.

32. Žalovaný nepriznal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci náhrady škody na zdraví z dôvodu, že sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu odôvodňujúc to tým, že mu žalobca mu nepredložil a ani neoznačil žiaden dôkaz, ktorým by bolo možné preukázať splnenie podmienok zodpovednosti za škodu a to protiprávnemu úkonu zodpovedného subjektu - teda, že použitie donucovacích prostriedkov proti žiadateľovi bolo neprimerané, ani v príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním zodpovedného subjektu - teda, že jeho zdravotné problémy v súvislosti s cystou, resp. nezhubným nádorom kože na chrbte boli spôsobené W.. U. S., pričom táto skutočnosť nevyplýva ani z lekárskeho posudku a lekárskeho správ doložených žalobcom. Zároveň žalovaný uviedol, že v prípadoch, kedy osoba odvracia útok na svoju osobu je prípustné použitie fyzickej sily za účelom odvrátenia tohto útoku a z tohto dôvodu sa jedná o okolnosť vylučujúcu protiprávnosť a o tzv. nutnú obranu. Poukázal aj na to, že žalobca bol právoplatným rozhodnutím súdu v trestnej veci odsúdený za útok na verejného činiteľa, pri ktorom bolo nevyhnutné použiť voči žalobcovi donucovacie prostriedky a že pre žalovaného je právoplatný odsudzujúci rozsudok voči žalobcovi záväzný a nie je oprávnený spochybňovať ho.

33. Správny súd uvádza, že ak podľa § 3 ods.1 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi predmet žiadosti o nároku na poskytnutie právnej pomoci je v súlade s pôsobnosťou centra právnej pomoci, v konaní podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi je pre priznanie nároku na poskytnutie takejto pomoci nevyhnutne potrebné preukázať, aby žiadateľ o právnu pomoc splnil kumulatívnym spôsobom všetky zákonom stanovené podmienky pre priznanie takéhoto nároku vyplývajúce predovšetkým z ustanovenia § 4, § 6 ods.1, § 6a a § 8 označeného zákona. Jednou z daných právnych podmienok je teda aj preukázanie skutočností, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu.

34. Je preto potrebné zdôrazniť, že Centrum, ako príslušný správny orgán, za účelom rozhodnutia o nároku fyzickej osoby na poskytnutie právnej pomoci sa musí otázkou zrejmej bezúspešnosti sporu zaoberať, pretože bez splnenia podmienky, že nejde o „zrejmu bezúspešnosť sporu“, nemožno požadovaný nárok na poskytnutie právnej pomoci priznať, aj keby splnil ďalšie dve podmienky (právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/36/2011 zo dňa 22.08.2012).

35. Ustanovenie § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, má centrum prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii odporcu a závisí od okolností konkrétneho prípadu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/36/2011 z 22.08.2012).

36. Z uvedeného však vyplýva, že pre nenaplnenie požiadavky podľa § 6 ods.1 písm.b) zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi nestačí, že zrejmu bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť, ale je nevyhnutné, aby bezúspešnosť sporu žiadateľa bola taká jednoznačná, že je zrejma už na základe zbežného posúdenia veci. V opačnom prípade ide len o možnú bezúspešnosť sporu, ktorá sama o sebe nevylučuje žiadateľa z nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa označeného zákona. Treba mať na zreteli, že rozhodovanie o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi predstavuje obmedzenie práva na súdnu a inú právnu pomoc garantovaného ústavou, preto je nanajvyššie nutné brať do úvahy čl. 13 Ústavy tak, aby do tohto práva bolo zasiahnuté skutočne len v nevyhnutnej miere a vždy v súlade so zákonom.

37. Aj zákonodarca v dôvodovej správe k zák. č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi uviedol, že pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliada len na formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa. Keďže by však nebolo žiaduce, aby zodpovedný orgán prejednával možný výsledok sporu z vecnej stránky a tým zasahoval do právomoci súdu, zamietnutie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci z tohto dôvodu bude prijateľné iba v zrejmych prípadoch, napr. uplynutie prekluzívnej lehoty (právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/55/2016 zo dňa 28.03.2018).

38. Z obsahu žalobcom predložených listinných dôkazov ako aj obsahu administratívneho spisu žalovaného je zrejme, že zrejma bezúspešnosť sporu, v ktorom si chce žalobca uplatniť voči osobu, o ktorej tvrdí, že mu spôsobila škodu na zdraví nie je jednoznačná a to už po zbežnom posúdení veci, ale na prijatie záveru o úspechu, resp. neúspechu žalobkyne je potrebné vykonať pomerne rozsiahle dokazovanie. Správny súd po preskúmaní danej veci dospel k záveru, že žalovaný prekročil rozsah svojej právomoci, keď akoby v postavení všeobecného súdu vyhodnocoval žalobcom predložené listinné dôkazy, ako aj informácie zistené z vlastnej činnosti (teda vykonával v podstate dokazovanie o splnení podmienok priznania nároku žiadateľovi) a následne na základe vyhodnotenia týchto skutočností rozhodol o zrejmej bezúspešnosti sporu, v ktorom žalobca žiadal poskytnúť právnu pomoc. Žalovanému neprislúcha posudzovať, či žalobca disponuje dôkazmi, resp. či je schopný preukázať v súdnom konaní splnenie podmienok zodpovednosti za škodu a to protiprávnemu úkonu zodpovedného subjektu - teda, že použitie donucovacích prostriedkov proti žiadateľovi bolo neprimerané, ani v príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním zodpovedného subjektu - teda, že jeho zdravotné problémy v súvislosti s cystou, resp. nezhubným nádorom kože na chrbte boli spôsobené W. U. S. tvrdiac, že táto skutočnosť nevyplýva ani z lekárskeho posudku a lekárskeho správ doložených žalobcom. Žalovaný tak svojím postupom vychádzajúcim z nesprávneho právneho posúdenia veci vyslovil právny záver o úspechu, resp. neúspechu v spore, o ktorom má právomoc rozhodnúť iba všeobecný súd, ktorý bude žalobu žalobcu o náhradu škody na zdraví prejednávať. Správny súd zdôrazňuje, že žalovaný ako príslušný správny orgán rozhodujúci o nároku žiadateľa na poskytnutie právnej pomoci však nedisponuje takým vybavením, ani v zákone upraveným postupom, aby mohol vykonávať rozsiahle dokazovanie na preukázanie častokrát spornej otázky úspešnosti, či neúspešnosti budúceho sporu.

39. Pokiaľ ide o záver žalovaného, že žalobca nespĺňa aj ďalšiu zákonom stanovenú podmienku na poskytnutie právnej pomoci - že sa nachádza v stave materiálnej núdze v zmysle ustanovení §§ 6 a 6a zák. č. 327/2005 Z.z. tak súd poznamenáva, že nie je zrejme v akej výške si mieni žalobca uplatniť v súdnom konaní podanou žalobou náhradu škody na zdraví, nakoľko z jeho vyjadrení to jednoznačne nevyplýva a žalobca na výzvu súdu žalobný petit vo veci uvedenej pod sp. zn. 14C/31/2018 na Okresnom súde Spišská Nová Ves nešpecifikoval. Samotná skutočnosť, že žalobca predložil žalovanému posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia ešte nedokazuje, že v tejto sume stanoveného bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia si mieni uplatniť svoj nárok. Za týchto okolností bolo zo strany žalovaného predčasne uzavreté, že v právnej veci žiadateľa predstavuje

hodnotu sporu výška náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa bodového ohodnotenia v lekárskom posudku.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne závery správny súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného z dôvodu uvedeného v § 191 ods.1 písm.c) SSP a zároveň v zmysle ustanovenia § 191 ods.4 SSP vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom žalovaný bude postupovať podľa právneho názoru správneho súdu vysloveného v tomto rozhodnutí. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní podľa § 191 ods.6 SSP viazaný.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 167 ods.3 písm.a) SSP tak, že právo na ich náhradu nepriznal žalobcovi, ktorá bol v konaní úspešný voči neúspešnému žalovanému, keďže žalobca ich náhradu trov konania nežiadal a s týmto konaním mu trovy ani nevznikli.

42. Správny súd v preskúmvanej veci rozhodol v senáte jednohlasne (§ 139 ods.4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, ako aj označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 Správneho súdneho poriadku (ďalej len "sťažnostné body") sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), podpis a spisová značka konania.

Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm.g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne

doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.